

'T IS VAN TE MOETEN

Een blijspel in drie bedrijven

door

KAREL EENS

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.

Tel: 0 33 66 44 00

E-mail: info@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **'T IS VAN TE MOETEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **KAREL EENS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2021/0220/002

ISBN 9789038515960

© 2022 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be

E-mail: info@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal 10 tekstboekjes bij de uitgever.
2. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.
Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(6 dames – 4 heren)

YVONNE: 30 jaar getrouwd – bezig, zeer bezig.

ANNA: De oudste, zus van Yvonne – verlegen – achterlijk – in het begin ongeschminkt – later opgedirkt door Nina en Sarah – Het blijkt ook uit haar taal en uitspraak dat ze minder bedeed is met verstand.

SARAH: De jongste, nakomertje – kan het flirten niet laten. – Flirt met alles wat voorbij komt – Is al een paar maal getrouwd en gescheiden – Denkt dat ze er alles over weet en kent.

JULIA: buurvrouw van Yvonne en bekommerd om Anna, weduwe met een goed hart.

RACHEL: (*notaris*) zakenvrouw – rijk, arrogant – vergeet veel – zeer verward type.

NINA: (*vriendin van Sarah*) ex hoerenmadame – Zeer zwaar geschminkt – excentriek.

POPOL: facteur – vrolijke, gekke facteur

FRANÇOIS: Swa is zijn roepnaam – Man van Yvonne – sloef – sul – geeft Yvonne altijd gelijk.

DICK: dokter homeopaat. – Kruidenspecialist.

ACHILLES: geheimzinnig simpel heertje.

DECOR

Een ouderwetse huiskamer.

Achter rechts : opening naar boven – trap en naar de voordeur

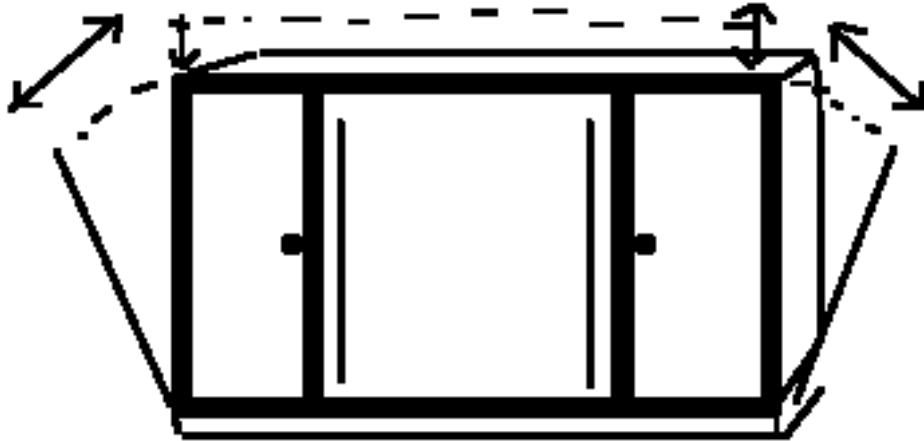
Links – achter : achterdeur

Links – voor : deur naar kamers Yvonne.

Achter : deur naar keuken.

Tafel met stoelen – salon en salontafel – ouderwets simpel.

Naast inkom voordeur een “geprepareerde” hallkast, garderobekast waar men met drie personen in kan en waarvan de zijpanelen en het plafond vlot kunnen bewegen. (*simpel te maken met scharnieren en elastiek*)

EERSTE BEDRIJF

(Anna op trap – nog in haar slaaphemd, gapend, zich uittrekkend – doet een peignoir aan, neemt de koffiepote van de kachel, giet een tas vol en zet zich aan tafel – neemt een krant en leest – moet met haar vinger de letters langzaam volgen.)

ANNA: *(kijkt langere tijd op horloge)* Het is al negen uur zeg, dat is toch al laat of niet?

YVONNE: *(energiek – gekleed in deftige peignoir – op deur kamers Yvonne – zet zich bij aan tafel – neemt ook een tas – wil koffie nemen, bekijkt de pot met oude koffie, zet hem terug – roep)* SWA! SWA! Maak eens verse koffie jong!

ANNA: Roep zo niet!

YVONNE: Ik roep als ik goesting heb!

ANNA: Kunt gij zelf geen koffie maken?

YVONNE: Waarom ben ik getrouwd denkt gij? *(roept)* SWA, waar blijft ge?

SWA: *(op in pyjama – haar recht omhoog)* Hebt gij geroepen schat?

YVONNE: *(luid – druk)* Maak eens koffie!

SWA: Ja schat!

YVONNE: Straffe koffie Swa, en breng dan de melk en de klontjes ook mee!

SWA: Ja schat.

YVONNE: En een lepeltje!

SWA: Ja schat. *(tegen Anna)* Dag Anna goeie morgen.

ANNA: Goeie morg... *(wordt onderbroken)*

YVONNE: Swa, ge moet het niet zo uitleggen. Koffie moet ge maken, niet tetteren, daar hebt ge nog de ganse dag voor.

SWA: Ja schat! *(af keuken)*

ANNA: Ge moogt niet kwaad zijn op François? Ge blaft er precies op als gelijk op een hond.

YVONNE: Anna, wat kent gij van zoiets, gij zijt niet getrouwd. Ik weet hoe ge met een vent moet omgaan. Ik ben per slot van rekening al bijna 30 jaar getrouwd.

ANNA: Is François al dertig jaar bij u. Hoe die dat kan uithouden... Ziet gij die wel graag?

YVONNE: Oh jawel ik zag hem graag, zeker toen hij jong was. Het was zo een viriele sterke kerel. Het eerste jaar dat we getrouwd waren heb ik hem meer zonder broek gezien dan met een broek. De Swa, dat was een kerel jong. Maar ja, dat gaat er af gelijk als het er aan gekomen is. Daar moet ge niks voor doen. En dan komt het moment in het huwelijk dat ge moet zorgen dat ge de baas zijt anders hebt ge aan zo een vent niks meer. Dan loopt die alleen maar voor de voeten.

ANNA: Gij zijt wel de baas, niet Yvonne?

YVONNE: Dat ge dat maar weet.

ANNA: Ge moogt niet kwaad zijn op François, dat is een lieve.

YVONNE: Pfff ...Als ge te vriendelijk zijt tegen uwe vent worden ze overmoedig en dan krijgen ze kuren.

ANNA: Ik heb niet graag dat ge ruzie maakt..

YVONNE: Och gij met uw ruzie, het kost ons te veel want anders gingt ge naar een opvanghuis! Ge zit hier al zestig jaar in dat huis.

ANNA: Ik verhuis niet. Ons moe heeft gezegd dat deze kant van het huis van mij is. Dat ik hier mocht blijven wonen tot ik doodga.

YVONNE: Als gij naar een instelling zou gaan dan hebben wij eindelijk de keuken en de rest van het huis voor ons zelf.

ANNA: Ik wil niet naar een instelling.

YVONNE: Maar daar zoudt ge beter af dan hier. Spijtig dat het zo veel kost.

ANNA: Ik wil daar niet naar toe, die zijn allemaal zot daar.

SWA: *(op met verse koffie)* Verse koffie! *(iedereen behelpt zich)*

YVONNE: Dat werd tijd.

SWA: Ja, Yvonneke luister, die koffie moet ook doorlopen he. *(neemt ook een tas en wil gaan zitten)*

YVONNE: *(tegen Swa)* Wat gaat gij doen?

SWA: Koffie drinken he schat.

YVONNE: In uwe pyjama, zijt gij zot? Gaat u eerst maar eens aankleden en dan zal ik wel zeggen wat er vandaag allemaal moet gebeuren.

SWA: Koffie maken in uwe pyjama gaat wel maar koffie drinken in uwe p....

YVONNE: Zijt ge weg!

SWA: Ja schat. *(af kamers)*

ANNA: Gij zijt altijd kwaad op François. Misschien gaat hij wel weglopen omdat gij altijd kwaad zijt.

YVONNE: Och die gaat niet lopen, waar zou hij naar toe moeten? *(er wordt gebeld)*
De bel?

ANNA: Iemand belt? *(gaat opendoen)*

YVONNE: De facteur?

ANNA: Popol, neen, die komt altijd lang achter. *(Notaris staat voor de deur)* Euh dag.

RACHEL: *(deftig – voornaam – rijk – arrogant – spreekt op de letter enz.. komt eerst binnen – aan de deur)* Ben ik hier bij de gezusters Van ... euh ... Van Voren?

ANNA: Zusters? Ja wij zijn zusters.

RACHEL: Euh! Niet van voren, Van Achteren, ja ja daar moet ik zijn, ja.

ANNA: Wie zijt gij?

RACHEL: Ik ben notaris Vermeulen aangenaam.

YVONNE: *(komt er bij)* En ge moet hier bij ons zijn?

RACHEL: Euh.. Bij Van Achteren Ja.

YVONNE: Kom binnen madam, kom binnen.

ANNA: *(begint heel fel te niezen – niest over Rachel)* hatsjie hatsjie hatsjie enz...
(veegt zelf over de jas van Rachel) Sorry ik moest niezen! Het is al terug proper.

YVONNE: *(neemt vlug ergens een spuitbusje en een tissue)* Excuseer voor mijn zus mevrouw de notaris, ze is een beetje simpel zie je en ze reageert soms een beetje allergisch op straffe parfum. *(spuit met de spuitbus richting notaris)* Voilà, het is al weer weg, sorry hoor.

RACHEL: Bon. *(veegt over haar jas – nieuwsgierig rond kijkend)* Kan ik gaan zitten zonder verdere accidenten?

YVONNE: Ja, zet u. Anna op uw gemak he!

RACHEL: Ja excuseer dat ik jullie zo vroeg stoor maar een notaris heeft een druk leven en nooit geen tijd... euh ... omdat hij het zo druk heeft, ziet u. Altijd maar belangrijke dingen te doen verstaat ge?

YVONNE: Het is nog vroeg ja, excuseer, we zijn nog niet aangekleed.

ANNA: Moet madame een 'zjat kaffie' *(tas koffie)* hebben?

RACHEL: *(kijkt eens over tafel – vindt het maar vies, een beetje verward)* Euh...neen dank u. Kijk dames, ik kom hier met goed nieuws. Euh, wat moest ik weer komen vertellen?

ANNA: Goed nieuws is plezant.

RACHEL: Goed nieuws... Wacht, *(kijkt in papieren)* Ah ja, ik weet het terug. Goed nieuws voor Van Achteren, zeer goed nieuws. Jullie nonkel is dood.

YVONNE: *(stilte ... Yvonne en Anna bekijken elkaar)* Dood, en vindt gij dat goed nieuws?

ANNA: Hebben wij een dode nonkel?

RACHEL: Blijkbaar wel he...Ik ben toch bij de familie Van ...euh.

ANNA: Achteren.

RACHEL: Caesar Van Achteren, kent gij die?

YVONNE: *(haar frank valt)* Oooh ja, de oudste broer van ons vader zaliger. Is die dood?

RACHEL: Ja, en hij is al begraven ook. 101 jaar is mijnheer Van Achteren geworden.

YVONNE: Op mijn communiefeest is hij nog hier geweest en daar heeft hij ruzie gekregen met ons vader zaliger. Achteraf heb ik hem niet nooit meer gezien.

RACHEL: Dat kan, hij heeft bijna zijn heel leven in euh.. Congo... ja Congo gewoond en is daar stinkend rijk geworden in de koperhandel.

ANNA: Stinkt hij?

YVONNE: Stinkend rijk Anna!

ANNA: Is hij dood?

YVONNE: Ja Anna, zwijg nu eventjes alstublieft.

RACHEL: En nu kom ik voor zijn testament.

YVONNE: Testament?

RACHEL: Luister, Ceasar Van Voo..neen...Van achteren heeft alles nagelaten aan de gezusters Anna, Yvonne en Sarah Van achteren. Zij zijn de enige

erfgenamen.

YVONNE: Valt nu dood!

ANNA: Hij is al dood.

RACHEL: Ja dat kan je wel zeggen ja.

ANNA: Amai.

RACHEL: Uw zuster ...eug Sandra..

ANNA: Sarah..

RACHEL: Ja Sarah excuseer.. is niet hier vermoed ik.

YVONNE: Neen, die heb ik hier naast naar haar vriendin zien gaan maar als het moet laat ik ze direct roepen.

RACHEL: Dat is misschien een goed idee, dan kan ik alles in een keer uitleggen.

YVONNE: *(naar de deur kamers – brult)* Swaaaa! Swaaa! Direct naar hier komen. *(tegen Rachel)* Hij zal subiet hier zijn se!

RACHEL: Ja, ja. Dat denk ik ook.

SWA: *(op kamers – in zijn marcelleke met scheerzeep in zijn gezicht – houdt een doekje tegen zijn wang)* Moet ge me nu zo doen verschieten, ik had bijna mijn keel overgesneden.

YVONNE: Doet zo dramatisch niet. Ge moet direct ons Sarah gaan halen bij Nina hier naast, we hebben ze hier nodig.

SWA: *(verschrikt)* Ik, Sarah halen en dan nog bij Nina... Neen Yvonne, alstublieft...

YVONNE: Vooruit Swa, ga Sarah halen.

SWA: Yvonne nee, ge weet dat ze me niet gerust laat en die Nina is nog erger.

YVONNE: Ja ik weet het, die kunnen geen enkele vent gerust laten maar ge zijt toch groot genoeg. Ge moet enkel zeggen dat ze direct naar hier moet komen, het is een kwestie van dood. Blijf maar voor de deur staan.

SWA: Een kwestie van leven en dood zeker?

YVONNE: Neen, alleen van dood. Allee vertrek nu maar en doet een hemd aan anders zal ons Sarah u zeker niet gerust laten.

SWA: Ja schat. *(af kamers)*

YVONNE: Dus nonkel Ceasar is rijk ...allee, was rijk geworden door de koperindustrie en wij zijn de erfgenamen. Had die dan geen vrouw of kinderen?

RACHEL: Neen, mijnheer Van Achteren is nooit getrouwd geweest. Hij was een gekende verkeerde.

ANNA: Een verkeerde?

RACHEL: Ja maar versta me niet verkeerd er is niks mis met een gekende verkeerde te zijn.

YVONNE: Wacht ik kan niet volgen, een gekende verkeerde wat is dat?

RACHEL: Hoe moet ik het zeggen, euh, uw nonkel was, allee hij heeft nooit ...

ANNA: Als hij al zijn centen aan ons gegeven heeft is hij toch niet zo erg verkeerd.

RACHEL: Neen maar dat bedoel ik niet. Ik wil zeggen dat hij nooit een relatie gehad

heeft met een vrouw.

YVONNE: Hij was niet getrouwd neen, dat hebt ge al gezegd.

RACHEL: Uw nonkel zag liever de mannen dan de vrouwen verstaat ge?

YVONNE: Ah ... aaah ... zo.

ANNA: Ik zie niet zo graag venten, die doen raar.

RACHEL: Nu op zich is dat niet zo belangrijk maar het heeft wel betrekking op de voltrekking van zijn testament.

YVONNE: Wat heeft dat er nu mee te maken.

RACHEL: Als uw zus hier is zal ik het u allemaal uitleggen.

SWA: *(op achter – heeft een aantal rode kusafdrukken in zijn gezicht – in lichte paniek, hijgend – zijn hemd half uit.)* Amai... Yvonne dat is de laatste keer dat ik uw zus gaan roepen ben he.

YVONNE: Swa, doe niet onnozel, zo erg is dat toch niet.

SWA: *(toont afdruk)* Hier zie, ik had nog niks gezegd of ze hing al rond mijn nek. En even later hing die Nina er ook nog bij.

YVONNE: Waar is ze?

SWA: Ik weet het niet, ik ben gaan rap gaan lopen maar ik hoorde ze nog zeggen dat ze achterna kwam.

SARAH: *(op achter – peignoir – sletterig – toch naïef onschuldig, gaat naar Swa)* Waarom gingt gij zo hard lopen Swa? Oh Yvonne, waar dat ge zo'n een schat van een vent gevonden hebt. *(naar Swa)* Op een keer krijg ik u wel.

SWA: Oh neen! *(loopt af – kamers Yvonne)*

YVONNE: Sarah laat onze Swa gerust, we moeten iets bespreken.

SARAH: Allee, rap dan want ik moet me nog omkleden.

YVONNE: Dat gij zo durft buiten komen.

SARAH: Dat ziet toch niemand.

ANNA: Het is al goed. Sarah luister, we zitten met een sterfgeval.

SARAH: Wablief, oei wie is er dood?

YVONNE: Caesar.

SARAH: *(verbaasd lachend)* Caesar, die is al meer dan tweeduizend jaar dood.

ANNA: Een nonkel!

SARAH: Ah zo, ik wist niet dat ...

RACHEL: Juffrouw Sarah, dames ik heb niet zo veel tijd en ik zou direct willen overgaan tot het voorlezen van de notulen in het testament van meneer Van ...euh. ... Van Achteren zaliger.

YVONNE: Ja Sarah, nonkel Caesar heeft ons het een en het ander nagelaten.

ANNA: En hij is stinkend dood.

RACHEL: Luister! *(haalt papieren boven en leest af)* Dit is een brief van Caesar Van Achteren aan zijn erfgenamen: Beste Anna, Yvonne en Sarah, jullie vinden het waarschijnlijk raar dat jullie na al die tijd een brief van mij krijgen.

YVONNE: Ja eigenlijk wel he.

RACHEL: *(leest)* Zoals jullie weten leefden jullie vader en ik in ruzie. Ik wilde het altijd al goedmaken met jullie vader maar voor dat ik de kans kreeg is hij de pijp uit gegaan.

SARAH: Pfff...Dan had hij maar rapper moeten zijn.

ANNA: Ssst Sarah ... zwijg en kijk triestig want uw nonkel is stinkend dood.

RACHEL: Nu ben ik zelf ook de pijp uit en om toch nog iets goed te maken wil ik de kinderen van onze Oscar tot mijn erfgenamen maken.

ANNA: Uit welke pijp zijn die uit?

SARAH: Ssst ...Anna... Doe maar verder madame.

RACHEL: Door mijn geardheid is het er nooit van gekomen om te trouwen en om kinderen te krijgen en dat maakt mij droevig, vooral omdat ik geen nakomelingen heb.

YVONNE: Ge kunt niet alles willen.

RACHEL: Nu wil ik jullie mijn kapitaal nalaten maar er zijn wel een paar voorwaarden.

ANNA: Ik versta dat niet.

YVONNE: Sttt Anna!

RACHEL: De voorwaarden om mijn erfenis bestaande uit onder meer mijn kopermijn, een huis in Congo, één aan de kust in Zuid-Frankrijk en een appartement in Brussel samen met mijn vermogen van ongeveer 73.000 000 euro te bekomen zijn als volgt: "Jullie moeten alle drie getrouwd zijn en er moet minstens één nakomeling zijn om na jullie dood de rest te erven."

YVONNE: *(in extase)* Drie huizen!

SARAH: Wauw ...73.000 000 euro ... Oohohohohooooo ... We zijn stinkend rijk!

ANNA: En nonkel Caesar is stinkend dood.

YVONNE: Ja Anna ja. Oei, ons Anna verdorie! Dat gaat problemen geven.

RACHEL: Jullie krijgen na mijn dood drie maanden om jullie in orde te stellen met mijn voorwaarden. Als jullie na die drie maanden niet allemaal getrouwd zijn en gezorgd hebben voor een nakomeling wordt de erfenis geschonken aan een goed doel.

SARAH: Maar dat is onmogelijk. Dan zou ons Anna nog moeten trouwen.

YVONNE: Sarah we moeten iets doen, het is per slot van rekening veel geld.

RACHEL: Dames ik ga het hier bij laten. Jullie zien maar wat er kan gedaan worden. Ik zal u met naald en draad ...euh ... met draad en raad...

ANNA: Raad en daad!

RACHEL: Euh ja... euh ... bijstaan als ik kan. Ik loop de volgende dagen of weken wel een keer binnen om te zien hoe dat de situatie is want ik vind het persoonlijk ook wel spannend *(naar voordeur)* Nog een prettige dag samen. *(af)*

ANNA: Dag madame.

YVONNE: Hoe gaan we dat aanpakken? Ik ben de enige die getrouwd is.

SARAH: Hela, ik ben ook al drie keer getrouwd geweest.

YVONNE: En drie keer gescheiden.

SARAH: Ik vind zo wel iemand om mee te trouwen.

YVONNE: En ons Anna?

SARAH: Die heeft zelfs nog nooit seks gehad volgens mij.

ANNA: *(ongemakkelijk)* Pfff. Wat weet jij daar van?

SARAH: Zijt eens serieus, hebt gij al ooit met een vent geslapen?

ANNA: *(stilletjes)* Ik slaap altijd alleen dan heb ik veel plaats.

SARAH: En die zou binnen de maand moeten getrouwd zijn?! Dat gaat van zijn leven niet lukken.

YVONNE: En een nakomeling? Sarah, gij zijt juist jong genoeg om een kind te kunnen kopen.

SARAH: Wacht! Dat gaat zo maar niet hoor en dan moet ge ook nog een kleine willen.

YVONNE: We moeten eerst aan een vent zien te komen voor ons Anna.

SARAH: We kunnen een annonce zetten in de gazet en op internet, facebook, twitter, Badoo noem maar op. Wacht, Nina hiernaast werkt op de plaatselijke radio, we laten dat afroepen. Lieve simpele oudere vrouw kan enkel een grote erfenis bekomen als ze binnen drie maanden getrouwd is, kandidaten dienen zich aan te geven bij...

YVONNE: Zal daar iemand op afkomen denkt ge?

SARAH: Als ze horen dat het om een grote erfenis gaat komen ze er op af gelijk als vliegen op een ... allee ge weet wel.

YVONNE: Als die ons Anna zien en horen draaien die direct terug.

SARAH: Ons Anna moet eerst een make-over hebben. Eens naar de kapper, een laagje poeder, lippenstift, en een nieuw kleedje en zo.

YVONNE: We moeten mannen naar hier laten komen en die moeten proberen ons Anna te overtuigen om te trouwen.

ANNA: Ik wil niet.

SARAH: *(windt zich op)* Juist gelijk als ik dacht, dat lukt nooit.

ANNA: Ik heb bang van venten die ik niet ken.

SARAH: Ge zult toch moeten trouwen als we aan die erfenis willen geraken.

ANNA: Ik wil niet!

SARAH: *(roept)* Ge zult moeten.

ANNA: Ik wil niet. *(loopt boos af achter)*

YVONNE: Sarah ge moet dat rustiger aan pakken. Wie weet waar loopt ze weer naartoe.

SARAH: Die zal wel naar Julia zijn. We 'klappen' er alleen nog maar van. Wat zal die doen als er een echte vent bij te pas komt.

YVONNE: Ze moet er langzaam aan gewend worden.

SARAH: We kunnen zo'n erfenis toch niet laten schieten!

YVONNE: Nee, ik weet het!

SARAH: Ik zet nu alles op de computer en ik bel naar Nina. Die kan direct op de plaatselijke radio al een oproep doen om venten naar hier te krijgen.

YVONNE: Hoeveel kandidaten kunnen we ontvangen?

SARAH: Begin al maar met twee, een op de kelderkamer en eentje op de gastenkamer.

We laten ze hier een tijdje logeren zodat ons Anna er aan gewoon wordt.

YVONNE: *(roept)* SWAA... SWAAAA.... Hier komen!

SARAH: Swa?

YVONNE: Die moet ons Anna maar terug gaan zoeken.

SWA: *(komt opgelopen – zijn gezicht en zijn overall helemaal wit bevlekt – loopt kreupel en hij bloedt aan één arm)* Wat is er? Wat is er? Aaa aaaauw...

YVONNE: Wat is er met u aan de hand?

SWA: Ik stond juist ... aauw... op de ladder om de dakgoot te verven toen jij riep!

YVONNE: En dan?

SWA: Ik verschiet van uw gebrul, val met mijn klikken en klakken ... aaauw... van die ladder en die pot verf valt boven op mij.

YVONNE: Stommerik! Kunt u nu niks fatsoenlijk doen?

SWA: Ja Yvonne.

YVONNE: *(roept)* Nee!

SWA: Neen Yvonne.

YVONNE: Ons Anna is gaan lopen. Ga haar zo vlug mogelijk zoeken.

SWA: Ja Yvonne. Ik ga mij eerst rap wassen.

YVONNE: Niks daarvan. Wast u straks maar, eerst ons Anna zoeken!

SARAH: Kom Swakke, ik zal straks uw rugje wel helpen wassen hoor.

SWA: *(verschrikt)* Neen Sarah nee. *(af achter)*

YVONNE: Laat mijn vent gerust Sarah! *(af kamers Yvonne.)*

SARAH: Ik lach er maar mee hoor. *(af voordeur) (even stil – Julia, buurvrouw en vriendin van Anna – op met Anna die ver over haar toeren is.)*

JULIA: Maar Anna kind waar wilde u naartoe lopen?

ANNA: Ik wilde weglopen. Ik moet trouwen van Yvonne.

JULIA: Enfin Anna wat zegt u nu?

ANNA: Om rijk te stinken en ik wil niet rijk stinken.

JULIA: Kalm Anna vertel eens rustig wat er aan de hand is. *(neemt een tas koffie en geeft Anna er ook eentje – ze doet of ze thuis is, koffie drinken is een dagelijkse gewoonte)*

ANNA: Ik moet trouwen.

JULIA: Trouwen? *(lacht)* En 't is van te moeten?

ANNA: Ja, ik moet trouwen.

JULIA: Och arme meisje, u zijt er helemaal van onder de indruk. Waarom zou u ge

nu nog moeten trouwen.

ANNA: Yvonne zegt dat er een nonkel stinkend dood is. En wij krijgen zijn centen.

JULIA: Een erfenis?

ANNA: Ja heel veel centen. Maar ik moet dan trouwen en een kindje kopen.

JULIA: *(lacht)* Oei. Een kindje nog wel? Anna, gij zijt bijna 60 jaar.

ANNA: Ik wil geen kindjes kopen.

JULIA: Gij moet dus getrouwd zijn. *(zet haar op de trap)* Kom, doe eerst maar eens uw kleren aan, dan zien we straks wel verder.

ANNA: *(gaat af)* Yvonne is al 30 jaar getrouwd met Swa, die moet niet meer trouwen.

JULIA: Ja, ga nu maar. *(zucht en dan stiller voor zichzelf)* 30 jaar getrouwd. Ja, ik was ook al eenendertig jaar getrouwd toen onze Jean plots doodviel. Zo maar een één keer zonder iets te zeggen. Ik was er nog lastig op ook nog, de zeveraar. Dat doet ge toch niet hé, zomaar sterven zonder iets te zeggen. Ik mis hem wel, onze Jean. *(mijmert)* De Jean, altijd goed gezind, altijd vrolijk en behulpzaam. Als hij 's morgens opstond dan ging hij zo voor mij staan en dan loerde hij naar mijn... allee naar beneden daar en dan zei hij... Dag poes, heb ik u deze nacht al eens niet tegengekomen, ge zag er nogal uit, precies dat ge gevochten hadt. En dan lachte hij. Dan lachte hij. Die had altijd plezier in zijn leven. Ja en dan valt dat weg, dan zit ge daar alleen te koekeloeren, geen kat die nog tegen uw poes klapt. Tja, maar ge moet het leven pakken gelijk als het komt. Ze hebben nochtans al dikwijls gezegd dat ik een andere vent moet gaan zoeken maar ik weet het niet. Ik ben het alleen zijn nu juist een beetje gewoon... Maar allee... soms jeukt het toch nog een beetje.

POPOL: *(op, achter komt binnen net voor Julia zegt dat ze het alleen zijn gewoon is. Hoort haar nog zeggen dat het soms jeukt)* Daag Julia *(lacht)* Jeukt het nog een beetje? Ola, heeft u er iets gestoken? Ocharme maar "menneke" zeg maar waar ik moet krabben hoor.

JULIA: Ha Popol, goeie morgen. Dat jeuken is al voorbij weet ge.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze